fotbal

MÎINE, DIVIZIONARELE B ȘI ÎNCEP ÎNTRECEREA

Mîine, cele 32 de echipe din cele două serii ale eșalonului secund al fotbalului din țara noastră se vor alinia la startul ediției a 32-a.

La această oră pregătirile s-au încheiat și în fiecare tabără se așteaptă cu nerăbdare primul fluier al arbitrilor. Programul etapei oferă partide ce se anunță a fi viu disputate, deschise oricărui rezultat. Sperăm că miza meciurilor nu-și va pune amprenta pe calitatea jocurilor, iar spectatorii vor putea asista chiar din etapa inaugurală la bune spectacole fotbalistice.

Și acum, iată programul primei etape: Metalul Tîrgoviște—Sportul studențesc, Știința Bacău—Portul Constanța, Metalul Plopeni — Ș. N. Oltenița, Metalul București—F.C. Galați, Politehnica Galați — Ceahlăul P. Neamț, Chimia Rm. Vîlcea — C.F.R. Pașcani, Progresul Brăila — Dunărea Giurgiu, Poiana Cîmpina—Progresul București (seria I), Politehnica Timișoara—C.S.M. Reșița, C.S.M. Sibiu — Electroputere Craiova, Gaz metan Mediaș—Metalurgistul Cugir, Vulturii textila Lugoj—Minerul Anina, Chimia Făgăraș—Minerul Baia Mare, Corvinul Hunedoara—Gloria Bistrița, Olimpia Oradea—C.F.R. Arad, Olimpia Satu Mare — C.F.R. Timișoara (seria a II-a).

Reamintim că toate partidele vor începe la ora 16,30.

„AM EFECTUAT UN TURNEU UTIL" —

ne-au declarat antrenorii echipei Sport Club Bacău

După turneul efectuat în U.R.S.S., echipa Sport Club Bacău s-a înapoiat, cu avionul, vineri seara în București.

În timpul escalei făcute în Capitală, am solicitat antrenorilor Petre și Constantin Rădulescu, cîteva amănunte despre turneu.

— Cîte meciuri ați jucat ?

— În perioada 6—13 august, am susținut trei partide — ne-a declarat P. Rădulescu. Debutul l-am făcut la Vorošilovgrad, în compania echipei Zarea, de care am fost întrecuți cu 5—2 (3—0). După un început slab, în partea a doua am dominat și în min. 82, scorul devenise 3—2. Golurile noastre au fost realizate de Vătafu din 11 m și Duțan. Al doilea meci l-am jucat la Donețk, cu lotul olimpic al U.R.S.S. Și de data aceasta am pierdut, cu 3—2 (3—0). Din nou, în repriza întîi s-a jucat mai slab, iar în cea de a doua am dominat, am marcat două goluri (autori : Vătafu din 11 m și Rugiubei) și s-au mai ratat cîteva ocazii. Despre cel de al treilea meci, în care am întrecut pe Nefci cu 2—1, la Baku, jucătorii folosiți au dat un randament superior. În aceste partide am încercat pe toți jucătorii care au făcut deplasarea, adică : **Ghiță, Fugaciu** — portari, **Hrițcu, Mioc, Catargiu, Velicu, Sinăuceanu, Comănescu, Volmer** — fundași, **Vătafu, Duțan** — mijlocași, **Pană, Dembrovschi, Rugiubei, Sorin Avram, Florea** și **Băluță**.

— Cum apreciați turneul ?

— Deosebit de util — a intervenit în discuție C. Rădulescu — deoarece am avut condiții bune de pregătire, iar partenerii au fost destul de puternici. Stadiul diferit în care se află echipele — noi, în perioada precompetițională, iar gazdele în plin campionat — și-a spus cuvîntul.

— S-a cristalizat formația pentru începerea campionatului ?

— În mare măsură, da — ne-a spus P. Rădulescu. Am folosit-o în meciul de la Baku. Iată-i pe cei „11" cu care vom începe noua ediție : **Fugaciu — Mioc, Catargiu, Velicu, Comănescu, Vătafu, Duțan, Pană, Dembrovschi, Rugiubei, S. Avram.**

P. V.

„CUPA 23 AUGUST" A REVENIT ECHIPEI RAPID

30 000 de spectatori au ținut ieri să asiste, pe stadionul Republicii, la finala primei ediții a „Cupei 23 August" la fotbal feminin, care a adus față în față formațiile Rapid și Confecția. Meciul, nesperat de frumos, i-a captivat pe spectatori, care au aplaudat cu dărnicie numeroasele momente de fotbal pur oferite de fete. Am fost martori ai unor fente, driblinguri, pase și șuturi la poartă executate ireproșabil, cu fantezie și dezinvoltură.

Partida și-a denunțat încă din start... intențiile. Rapid a marcat un gol chiar în min. 2 (prin Mariana Preda), unei portărițe, **Livia Bucur**, puțin obișnuită să privească mingea rostogolindu-se în plasă (pînă ieri primise trei goluri în 17 partide).

Descumpănite, căci erau pentru prima oară conduse pe tabela de marcaj, fetele de la Confecția nu reușeau să-și intre în ritm, să lege jocul, cu toate strădaniile Virginicăi Huțan (excelentă prin tot ce a realizat în prima repriză). Ajutate de șansă, ele vor egala, însă, exploatînd o greșeală a apărării adverse, prin **Puica Lazăr**, dar cîteva minute mai tîrziu Rapidul avea să preia din nou conducerea prin golul marcat de **Constanța Tăndărică**. Pînă la pauză, Confecția domină, domină autoritar, înscrie un gol direct din lovitură liberă... indirectă, anulat bineînțeles, în virtutea regulamentului, de arbitru. La reluare, Confecția își continuă asaltul și reușește să înscrie două goluri, asigurîndu-și pentru prima dată în acest meci avantaj : 3—2. A urmat o gravă greșeală a arbitrului Ene, care nu a validat un gol regulamentar marcat de Confecția, și apoi — pe un contraatac — golul egalizator al Rapidului. La sfîrșitul celor 60 de minute de joc, tabela de marcaj indica un rezultat de egalitate : 3—3. Conform regulamentului competiției, s-a procedat la executarea a cîte 5 lovituri de la 11 m, Ambele echipe au transformat cîte 3, fiind departajate în cele din urmă prin două noi penalty-uri, executate alternativ. Rapid a înscris 2 goluri, Confecția numai unul. Așadar, scor final : 8—7. Golurile meciului au fost marcate de Mariana Preda, Constanța Tăndărică și Dorotea Nicolau — pentru Rapid ; Puica Lazăr (2) și Rodica Sandu — pentru Confecția.

Dumitru VIȘAN

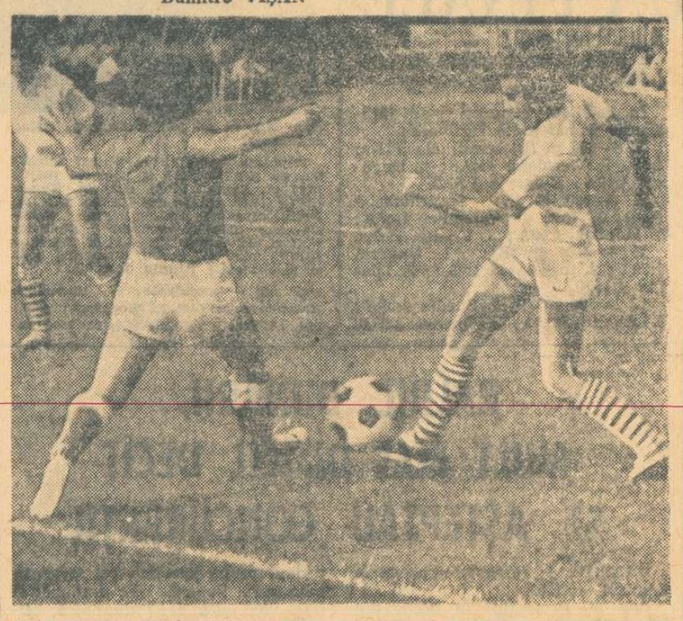

Puica Lazăr (Confecția), autoarea a două goluri în meciul de ieri, se îndreaptă, cu mingea la picior, spre poarta Rapidului

Foto : T. MACARSCHI

ÎN LEGĂTURĂ CU DELEGĂRILE ARBITRILOR LA MECIURILE DE DIVIZIA A

— Răspunsul Colegiului central —

Publicăm răspunsul Colegiului central de arbitri la nota intitulată **„Start greșit"**, apărută în ziarul nostru și în care se critica faptul că la prima etapă a diviziei A n-au fost delegați să conducă cei mai apreciați arbitri, cei din lotul F.I.F.A. :

Startul nu este greșit. Noi considerăm că valoarea arbitrilor delegați la primele meciuri oficiale de divizia A este corespunzătoare.

În altă ordine de idei, apreciem că întîia etapă a campionatului are o importanță egală cu toate celelalte, nu facem din ea un moment aparte, nu o vom trata cu o grijă deosebită în detrimentul următoarelor.

Dacă la startul noului campionat lipsesc unii dintre arbitrii cunoscuți, mai ales cei cu ecusonul F.I.F.A., aceasta se datorește faptului că ei au fost delegați să conducă meciurile din cadrul Turneului internațional de juniori, dotat cu „Cupa 23 August", care se va desfășura la Brașov și în alte localități, în perioada 19—24 august, între echipe reprezentative de țări.

Ing. Andrei RĂDULESCU
președintele Colegiului central de arbitri

N.R. Apreciem promptitudinea și argumentele răspunsului Colegiului central de arbitri. Totuși, credem că era posibilă o repartizare mai judicioasă a celor mai apreciați cavaleri ai fluierului, astfel încît unii dintre ei să conducă partidele turneului de juniori, iar alții meciuri de „A".

Oradea — OPTIMISM BINE TEMPERAT

După trei ani, Oradea sărbătorește din nou intrarea Crișului în divizia A. În 1968, după un baraj dramatic, echipa orădeană revenea în arena cea mare, într-o atmosferă de entuziasm neînfrînat, cu o garnitură, alcătuită mai ales din tineri, plămădită cu greutăți și responsabilitate, în doi ani de stagiu în divizia secundă. Atunci, în 1968, orădenii se întrebau peste cîți ani „grădinița de copii" a Crișului se va maturiza, dovedindu-se capabilă să atace titlul, și care dintre copiii minune ai echipei va îmbrăca primul, tricoul național ? Oamenii credeau orbește în echipa aceea crudă, dar doldora de talente, drumul ei părîndu-li-se neted și constant, fără pericol de accidente. Dar accidentele au fost grave. Retrogradarea a fost urmată de plecări, alți jucători au dat semne de plafonare, pe scurt din 12 jucători care au participat efectiv la barajul de la Timișoara doar patru au mai rămas în lotul actual. Greutatea cea mare n-a constat în repararea din mers a avariilor, cît în înlăturarea urmărilor socurilor morale. Pe la jumătatea turului de „B", echipa părea sleită și resemnată. Publicul știe puțin din ceea ce se întîmplă în culisele unei echipe, ochii săi fiind ațintiți spre jucători și antrenor. De aceea, puțini cunosc meritele conducătorilor Crișului — inginerul Horia Cosma, profesorul de matematici Gheorghe Chis, contabilul I. Sipos și ceilalți membri ai secției de fotbal — care, în zilele cele mai grele, au reușit să stringă rîndurile, să înlocuiască blazarea cu îndîrjirea și — în cele din urmă — să salveze o situație ce părea iremediabil compromisă.

Promovarea de acum a fost primită la Oradea total diferit față de cea din 1968. Nu se vorbește de o victorie, ci doar de repararea unei avarii care a obligat nava Crișului să acostеze pentru un an în portul neospitalier și bîntuit de furtuni al diviziei B. Acum orădenii sînt mai zgîrciți cu laudele și mai circumspecți în ce privește viitorul echipei. N-au mai avut loc primiri festive în centrul orașului, nu s-a mai cîntat, nu s-au mai risipit flori. Toată lumea se întreabă ce trebuie făcut pentru ca o eventuală translație A—B să fie blocată și echipa să-și permanentizeze locul în prima divizie, reînnodînd o tradiție care devine stînjenitoare prin decalajul performanțelor. De altfel, este a patra promovare orădeană în ultimul deceniu, precedată fiecare — evident — de cîte o retrogradare, adevărat blestem pentru succesorii lui **Ronai, Bodola, Mircea David, Baratki, Bodo** sau **Vaczi**. S-a încetățenit o atmosferă mai înțeleaptă, am zice mai realistă, pe care o bănuim și mai fertilă.

Ideea romantică — nu lipsită totuși de urmări pozitive — a formării unei echipe exclusiv din pepiniera proprie a trebuit serios amendată, din vreme ce în grădina Crișului au intrat atîția, și pe poartă și prin gard. Numai din tinerii plecați în ultimii doi ani s-ar putea alcătui o formație cu pretenții pentru divizia A. Din curiozitate, să o concretizăm : **Catona, Cocis, Erdely, E. Nagy, Popovici, Sătmăreanu II, Sudi, Cassai, Kun I, Kun II, Birta.** Citeva din aceste nume nu spun, deocamdată, mare lucru amatorilor de fotbal, dar la Oradea s-au pus mari speranțe în ele, iar prezența în această echipă-fantomă a unui **Catona, Popovici, Cassai** sau a **fraților Kun** este o dovadă elocventă a zădărniciei de a miza totul pe forțele proprii. În asemenea condiții, Crișul și-a deschis porțile și brațele unor jucători veniți să-i întărească rîndurile. Pînă acum nu se poate vorbi de achiziții spectaculoase, ci numai de schimburi avantajoase, unele făcute cu latul de git (vezi tratativele cu U.T.A.), dar cu efecte surprinzătoare. Abandonat de Arad, Schiopu a făcut la Crișul un sezon excelent, avînd un rol major în bătălia promovării, de la primele meciuri devenind răsfățatul tribunelor, concurat acum de **Moldovan**, ale cărui evoluții la primele meciuri de verificare au entuziasmat. (O poantă din tribună la unul din aceste jocuri : **„Dacă mai vin mulți să ne la jucători, ajungem campioni").** Generoși ca întotdeauna, spectatorii orădeni i-au primit cu inimă caldă pe acești băieți talentați, ajutîndu-i să treacă mai repede peste traumele produse de uzurința cu care fostele lor echipe i-au declarat disponibili. Poate și mai curtenitor a fost publicul cu **Ștefan Coidum.** Încă n-am văzut în România un antrenor aplaudat așa cum a fost Coidum la prima sa ieșire pe stadionul orădean. Un vot de încredere care îi asigură noului conducător tehnic un climat de muncă extrem de favorabil. Adăugînd că în aceste zile clubul înregistrează o creștere sensibilă a numărului de membri susținători (scăzut pînă aproape de zero după retrogradare), că la meciurile de verificare tribunele sînt bine populate, trebuie să conchidem că optimismul temperat și circumspecția orădenilor nu pot fi confundate cu răceala sau indiferența. Este vorba de o atmosferă mai aptă pentru rezultate bune decît euforia gălăgioasă din trecut.

SUPORTERII — seismografe fidele în preajma noului campionat

★

În timp ce pe scaunele din Piața Republicii sau la colțul restaurantului „Oradea", microbiștii caută răspunsuri și soluții, toate infailibile, la aceeași întrebare : **„ce va fi ?"**, manifestîndu-și încrederea în Coidum, acesta — împreună cu dr. **V. Frinculescu**, vechiul său colaborator — caută răspunsuri la întrebări mai concrete, încearcă soluții care nu se dovedesc întotdeauna infailibile.

L-am întrebat pe noul antrenor al Crișului dacă primele impresii în legătură cu echipa sînt peste sau sub așteptări și am primit un răspuns aparent diplomatic, în fond de o explicabilă sinceritate : nici sub și nici peste, pentru că știa atît de puține lucruri despre echipă încît n-a avut nici o impresie prealabilă. Pur și simplu este într-o fază de tatonări. După cele văzute pînă acum este încrezător în posibilitățile echipei, cîțiva jucători îi dau mari speranțe, dar le cere tuturor o mai mare angajare la efort. Refuză să discute, deocamdată, despre formația de bază, nici măcar în cazurile acelor jucători care — după evoluțiile de pînă acum — s-au impus cu autoritate. Singura afirmație categorică : echipa nu va retrograda ! Să-i dăm credit omului care, cu cinci ani în urmă, debuta ca antrenor de divizia A tot cu o echipă nou promovată. Vă amintiți ? Jiul-Steagul roșu 7—0. „Din acel rezultat, Jiul a trăit cîțiva ani în divizie" — conchide Coidum după incursiunea în trecut la care l-am obligat, dînd de înțeles că și în cazul Crișului va miza pe un început bun, echivalent cu un doping psihologic.

Mulți îi reproșează lui Coidum, mai în glumă mai în serios, de ce nu l-a adus cu sine și pe... Oblemenco, omul de gol fiind la Crișul, de mulți ani, punctul nevralgic. Mă gîndesc însă că **Suciu, Moldovan, Șchiopu, N. Alexandru, Cociș, Moț** sau **Cefan** oferă suficiente soluții pentru o linie ofensivă tot atît de bună ca **Martinovici, Libardi, Casandra, Peronescu,** cea cu care Coidum a impresionat la Jiul prin joc deschis și eficient. Comparînd stilul de joc al Jiului de acum cinci ani cu Universitatea Craiova din ultima vreme, Coidum ne apare dintre acei puțini antrenori care nu vin în fața echipei cu un pat al lui Procust etichetat „concepție personală", ci caută — și găsește — soluțiile cele mai potrivite lotului de care dispune. Ar fi un cîștig imens pentru Crișul, deoarece pînă acum două au fost cauzele care au împiedicat exprimarea deplină a marilor sale potențe tehnice : a) drămuirea excesivă a eforturilor la antrenamente și uneori chiar la jocuri — și b) lipsa unei concepții tactice adecvate calităților (sau defectelor) jucătorilor. Din moment ce noul antrenor a pornit la reorganizarea echipei tocmai de la aceste capitole, înseamnă că... vom trăi și vom vedea !

DUMITRU CHIRILĂ
revista „Familia"

Problemele disciplinare sînt tot atît de importante ca și cele tehnice

De vorbă cu Andrei Rădulescu, despre cursul internațional de arbitri de la Olimpia

Timp de 6 zile, între 8 și 13 august, doi reprezentanți ai arbitrajului românesc, **Andrei Rădulescu,** președintele Colegiului central al arbitrilor, și **Chevorc Ghemigean,** din lotul divizionar A și lotul F.I.F.A., au participat la cursul de arbitri organizat de Federația greacă de fotbal, în colaborare cu F.I.F.A., în orașul Olimpia, din Grecia.

La întoarcere, l-am abordat pe președintele Colegiului central al arbitrilor, rugîndu-l să ne spună cîteva cuvinte despre acest curs, despre problemele discutate.

— În primul rînd, vreau să arăt că la Olimpia au fost prezenți 140 de arbitri, dintre care 100 reprezentau țara gazdă. De peste hotare au fost invitați 40 de arbitri din țările mediteraneene și balcanice. Printre cei prezenți s-au numărat arbitri din România, Bulgaria, Turcia, Iugoslavia, Italia, Franța, Spania, Maroc, Tunis, Algeria și Siria. Participanții au ascultat o serie de referate legate de cîteva importante probleme de arbitraj, care au generat discuții pasionante, nu de puține ori ivindu-se puncte contradictorii. Așa s-a întîmplat atunci cînd au fost luate în discuție diferite aspecte ale legii avantajului, cum ar fi acela al aplicării ei în suprafața de pedeapsă. Ken Aston, președintele Comisiei de arbitraj F.I.F.A., a fost de părere că avantajul suprem este lovitura de la 11 m metri, în timp ce aproape totalitatea celorlalți participanți au opinat că, în unele ocazii, se pot ivi avantaje și mai mari, de care arbitrii ar trebui să țină seama, abținîndu-se, deci, să fluiere penalty. Deci totul depinde de orientarea arbitrului, de felul cum consideră el că se realizează mai bine avantajul : printr-o lovitură de la 11 metri, sau lăsînd jocul să curgă și dînd jucătorului faultat, dar rămas cu mingea la picior, prilejul să marcheze.

— Asupra căror probleme s-a insistat mai mult ?

— Deși a fost o consfătuire tehnică, în care lecțiile teoretice au fost urmate de demonstrații practice, desfășurate pe splendidul stadion unde au avut loc vechile Olimpiade, totuși, multe ore de dezbateri au fost consacrate aspectelor disciplinare, recomandîndu-se arbitrilor să nu facă nici o concesie în această privință. Protestele, chiar simplele gesticulări de nemulțumire la o decizie a arbitrului, întîrzierile deliberate în repunerea mingii în joc, nerespectarea distanței de 9 metri la executarea loviturilor libere, în sfîrșit orice manifestare care se înscrie, de fapt, în aria indisciplinei, trebuie să fie sancționată cu toată fermitatea, în interesul jocului, al realizării unui bun arbitraj.

Dintre problemele tehnice, o mare parte a discuțiilor a gravitat în jurul obstrucției, infracțiune atît de des întîlnită în timpul jocurilor. S-a atras atenția arbitrilor asupra diferenței care trebuie făcută între obstrucțiile **permise** și cele **nepermise.** În primul caz, jucătorul nu poate să folosească, decît corpul, neîngăduindu-se și utilizarea brațelor, în încercarea de a proteja mingea.

Cursul nu ne-a pus în fața unor noi interpretări ale problemelor de arbitraj. El n-a făcut decît să ni le reamintească pe cele vechi. Este ceea ce va trebui să facem și noi, principala problemă a arbitrajului fiind nu căutarea unor noi rezolvări, ci aplicarea întocmai a regulamentului, în litera și spiritul lui.

J. B.

„Cupa Diana" în organizarea C.M.E.F.S. București și a ziarului Sportul

ACTIVITATE INTENSĂ LA CENTRELE DE INSTRUIRE

Se pare că vom asista — chiar mai înainte de expirarea celor trei luni prevăzute de regulament pentru instruire și disputarea întrecerilor — la un reviriment al sportului feminin din Capitală. „Cupa Diana" a trezit în mai toate întreprinderile unde majoritatea salariaților o formează femeile, interesul pentru exercițiul fizic. Afirmația o confirmă, printre altele, numărul mare al tinerelor care doresc să joace fotbal, să devină bune țintașe la tir cu arcul, să-și călească organismul prin practicarea crosului, ori să-și dezvolte atenția, îndemînarea și agilitatea prin practicarea tenisului de masă. Din moment ce așa stau lucrurile, se poate spune că patru discipline sportive care figurează în regulamentul „Cupei Diana" au fost bine alese. Că așa stau lucrurile ne-am convins în timpul mai multor convorbiri purtate cu tinere sportive, președinți de asociații sportive, instructori și antrenori. La întreprinderea Tricodava ne-a fost interlocutoare profesoara de educație fizică Maria Ungureanu.

— Nu au început încă întrecerile — cu excepția fotbalului — dar vă pot spune că se conturează încă de pe acum un succes al acestei competiții destinate femeilor. Din proprie experiență vă spun că cine a deprins gustul exercițiului fizic, nu va renunța prea ușor la această plăcere utilă. De aceea, „Cupa Diana" este cu atît mai binevenită. Revenind la fotbal trebuie să vă spun că una dintre echipe a și susținut cîteva meciuri, o a doua urmînd a fi închegată în aceste zile. De instruirea fotbalistelor se ocupă Armin Lax și Constantin Niculescu, ambii foști sportivi și foarte buni instructori.

I. G.

Unde mergem

CAIAC-CANOE. Baza sportivă Snagov, de la ora 9 : campionatele europene de juniori.

FOTBAL. Meciuri din cadrul „Cupei României", de la ora 9 : teren Electra : Electra Buc. — Voința Buc.; teren Vulcan : Vulcan Buc. — Tehnometal Buc.; teren Betonul : Prefabricate Buc. — Laromet Buc.; teren C.P.B.: Tarom Buc. — Chimia Tricolor ; stadionul Republicii, de la ora 17.30, meciuri în cadrul „Cupei municipiului București"; stadion Metalul, ora 16.30: Metalul — F.C. Galați (div. B).

DEZVOLTAREA MULTILATERALĂ A TINERETULUI

(Urmare din pag. 1)

maestru al sportului — cu bogate realizări în cercetarea științifică, **Ion Dumitrescu** — fost component al lotului republican de atletism, azi muncitor fruntaș la U. M. Mușcel și antrenor priceput, prof. **Gabriel Bădescu** — fost sportiv fruntaș căruia i s-a încredințat conducerea Liceului central de atletism C. Lung, **Emil Drăgan, Cornel Petrescu, Emil Bălăcescu, Leonte Ianovschi, Tănase Dima** și alții.

Puternicul rol educativ pe care îl exercită munca asupra tinerilor sportivi a revenit ca un fir roșu în informarea prezentată și în cuvîntul majorității participanților la discuții. Ing. **Gh. Stănciulescu, A. Nanu,** președintele C. S. Pitești, și alții, au criticat cu tărie faptul că unii sportivi, de îndată ce au obținut un rezultat mai răsărit, consideră că participarea la îndeplinirea integrală a sarcinilor în producție nu mai e obligatorie pentru ei fiindcă, chipurile, i-ar stînjeni în obținerea unor performanțe și mai valoroase. Acest lucru se manifestă îndeosebi în rîndul fotbaliștilor.

S-a făcut pe bună dreptate observația că un asemenea sportiv nu lucrează nici în producție și nici pe la antrenamente nu e de văzut, pentru că și aici se cere multă străduință, disciplină, adică tocmai ceea ce nu le place nici la locurile de muncă. **În total contrast cu acești pierde-vară, au fost arătate exemple de sportivi adevărați care pe terenul de sport aduc din fabrică, din instituția în care lucrează, seriozitatea, deprinderea de a munci din toată inima, responsabilitatea personală față de bunul mers al treburilor, respectul față de cei din jur, atașamentul față de colectivul în care trăiesc și alte calități morale caracteristice constructorului vieții noi.**

Analizînd cauzele care generează lipsurile din comportamentul unor sportivi, s-a accentuat în unanimitate că o vină dintre cele mai serioase aparține antrenorilor, care au datoria de a instrui, dar și pe aceea de a-și educa elevii. **„În loc să-și îndeplinească această îndatorire** — spuneau tovarășii **Al. Duță** — președintele C.S. C. Lung, **P. Atanasiu** — antrenor la asociația sportivă „Dacia" ș.a. — **unii antrenori nici nu știu unde lucrează sportivii lor sau nu păstrează o legătură strînsă cu locurile de producție ale acestora. Unii antrenori nu sînt ei înșiși exemple bune în fața elevilor lor, nu dovedesc exigență nici în îndeplinirea sarcinilor lecțiilor de antrenament, tolerează și, astfel, încurajează elementele certate cu munca, cu disciplina, lăsînd să se irosească timp, mijloace materiale și, ceea ce este și mai grav, contribuind la rătăcirea sufletească a unor tineri".**

Meritată reținută și remarca tov. **Cr. Papaiane,** ale cărui tîmple argintii confirmă cei aproape 40 de ani închinați sportului. Aderînd la critica făcută unor antrenori, el cerea consiliului județean **„să nu se mulțumească a pretinde antrenorilor să se ocupe și de educația sportivilor, ci să-i și învețe cum să facă acest lucru, mai ales cînd e vorba de antrenori tineri, fără experiență".** În planul adoptat în ședință a fost prevăzută o bogată gamă de măsuri cu caracter educativ, a cărei eficiență se va vedea, sîntem siguri, în scurtă vreme.

În cuvinte calde, simțite, tov. **N. Costea,** din partea Consiliului județean al pionierilor, s-a referit la puternicele valențe morale ale activității de educație fizică și sport. **„Sportul** — arăta vorbitorul — **înseamnă întrecere, o întrecere loială, în care competitorii, pe baza unei pregătiri temeinice, își afirmă puterea fizică și psihică, dîrzenia, curajul, măiestria, respectul față de adversar și din care, învingător sau învins, fiecare are numai de cîștigat în dezvoltarea armonioasă a trupului și a minții.** Dar, remarca el pe drept cuvînt, **aceste calități nu vin de la sine, ele trebuie formate și consolidate permanent, prin grija antrenorilor, a tuturor celor ce lucrează în acest domeniu. Copiii** — spunea tov. Costea — **își fac adesea un model de comportare din sportivul preferat și deci cu atît mai mult e necesar ca acest model să fie desăvîrșit".**

În încheierea lucrărilor a luat cuvîntul tov. **Gr. Comartin,** secretar al Comitetului județean de partid, care s-a referit în primul rînd la importanța covîrșitoare pe care o are programul de acțiune privind activitatea politico-ideologică de educare marxist-leninistă a comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii, adoptat de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R., pe baza propunerilor elaborate de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, ca și aprobarea unanimă și însuflețită cu care întreaga populație a județului Argeș, asemenea întregului popor, a întîmpinat acest program de acțiune.

Făcînd o convingătoare descriere a tabloului impresionant al dezvoltării economico-sociale actuale și în perspectivă a județului Argeș, tov. Comartin, în numele Comitetului județean al P.C.R., a cerut tuturor sportivilor, antrenorilor, profesorilor de educație fizică să ridice munca politico-educativă și sportul de pe meleagurile argeșene la nivelul acestei dezvoltări, la nivelul eforturilor și grijii pe care partidul nostru le manifestă zi de zi pentru aceste activități cu puternică influență asupra dezvoltării fizice și morale a tineretului, a întregii populații.

(Urmare din pag. 1)

1967 a centrului de copii și juniori de pe lîngă asociația sportivă U.T.A. a dat multora falsa impresie că problema formării tinerilor jucători de fotbal a fost, astfel, practic rezolvată, că rezultatele vor veni de la sine. Această iluzie, a fost substanțial alimentată de imprejurarea fericită că după numai un an de la debutul activității centrului, U.T.A. — cu Broșovschi, Atodiresei, Badea și alte elemente talentate în formație — cîștiga titlul de campioană a țării la juniori. Dar succesul s-a dovedit efemer. A urmat o perioadă de stagnare și chiar de accentuat regres, care s-a prelungit pînă astăzi. Fiindcă atunci, în acea euforie generală, aproape nimeni nu și-a dat seama că, prin fetișizarea ei, soluția creării centrului ar putea duce și la consecințe negative. Într-adevăr, concentrîndu-se la U.T.A. — în acel an de debut al centrului — tot ceea ce era mai bun în oraș, celelalte asociații din Arad s-au considerat eliberate de grija de a se mai ocupa de creșterea copiilor și juniorilor, iar noi n-am combătut cu tărie această nefericită mentalitate. Se formase ideea greșită că actualul centru de la U.T.A. va fi în măsură să ofere jucători tuturor echipelor din oraș. Mai mult decît atît, chiar și unele echipe din județ începuseră să aștepte jucători gata formați de la acest centru.

Și în tot acest interval, cu excepția primului an de funcționare, centrul de la U.T.A. s-a zbătut în plasa unor accentuate dificultăți și a propriilor slăbiciuni. Mai întîi sînt de menționat dificultățile de ordin financiar. După ce, la început, centrul a fost subvenționat corespunzător de către federația de fotbal, din 1968 el a fost trecut sub patronajul sindicatelor, care au redus substanțial sumele alocate, pînă la a le aduce la un nivel simbolic. De abia în acest an s-a reușit o redresare, dar chiar și acum subvenția acordată de sindicate este mult sub cota subvențiilor pe care le oferă federația centrelor sale proprii din alte județe.

Pe de altă parte, centrul de copii și juniori de la U.T.A. nu dispune de o bază corespunzătoare pentru antrenamente, folosind — prin înțelegere — terenul de joc de la Indagrara. De altfel, în municipiul Arad, terenurile de fotbal (ca și cele de sport în general) constituie o adevărată problemă.

Nici în privința antrenorilor lucrurile nu stau mai bine, iar la acest capitol U.T.A. poate fi criticată că nu s-a preocupat suficient pentru a forma buni tehnicieni dintre foștii săi jucători. După cum trebuie spus că nici cei ce activează în prezent la centrul de la U.T.A. și la celelalte asociații din Arad nu o fac cu destulă pasiune. Nu-i deci greu de explicat de ce în cazul echipelor de copii și juniori procesul de selecție și de instruire este încă nesatisfăcător, iar volumul de muncă insuficient.

DADACIND CU TOȚII PRIMA ECHIPĂ, AM SCĂPAT DIN VEDERE PERSPECTIVA

MIHAI FLORE, președintele clubului U.T.A. : În ultimii ani, preocupările conducerii clubului — și nu numai ale sale — au fost îndreptate aproape exclusiv spre echipa mare. Toți am dădăcit-o, toți am fost cu ochii la ea, poate și pentru că rezultatele pe care le-a obținut ne-au mers uneori la inimă. Mulțumiți de ceea ce era în prezent, am scăpat din vedere perspectiva. Și noi, dar mai ales antrenorii — sub imperiul obligațiilor pe care ni le creau titlurile cucerite — am căzut în păcatul de a căuta să întărim echipa numai cu jucători gata formați, aduși de prin alte locuri. Nu am avut răbdarea necesară de a-i încerca și promova mai întîi pe jucătorii din pepiniera proprie. Neîncrederea manifestată, ca și lipsa noastră generală de atenție față de copii și juniori ne-au adus în situația ca în acest eșalon de rezervă de care dispunem să nu avem — la ora actuală — nici cantitate și cu atît mai puțin calitate.

SELECȚIA NU ESTE FĂCUTĂ CORESPUNZĂTOR

ALEXANDRU PANICI, vicepreședinte al secției de fotbal U.T.A. : Rezultatele obținute de centrul nostru de copii și juniori sînt, într-adevăr, nejustificat de modeste. Dintre cauzele care au determinat această situație nesatisfăcătoare, cred că pe un loc de frunte ar putea figura modul deficitar al selecției. Această operațiune, foarte importantă în complexul proces de creștere a tinerilor fotbaliști, se face încă într-un mod necorespunzător și nu are caracter permanent. Antrenorii noștri de la centru — ca de altfel și cei de la alte echipe din Arad — nu umblă prin cartierele orașului, prin școli, pentru a descoperi elemente cu perspectivă în fotbalul de performanță.

Nu caut justificări pentru ei, dar cred că lipsa lor de pasiune se datorează și faptului că veniturile lor nu sînt stimulative.

ANTRENORII NU DOVEDESC SUFICIENTĂ PASIUNE

ALEXANDRU DAN, antrenor coordonator al centrului de copii și juniori U.T.A. : S-a vorbit aici de subapreciindu-se că ele nu sînt suficiente. Pot să adaug că ele s-au acordat global, împreună cu cele pentru echipa mare, ceea ce a dus la o și mai serioasă diminuare a sumelor destinate centrului nostru. De fapt, nouă ni se dădea ceea ce mai rămînea după acoperirea cheltuielilor primei echipe. De abia din acest an centrul are din nou buget separat, așa cum a avut în primul an de la înființare.

Pe de altă parte, ne putem plînge de lipsa unei colaborări eficiente cu celelalte cluburi și asociații din Arad, care nu îndrumă spre centrul nostru copiii de perspectivă. De asemenea, trebuie să menționez că mulți dintre jucătorii pe care centrul nostru i-a dat unor echipe din diviziile B și C pentru a fi rodați în jocuri mai grele n-au realizat acolo progresele așteptate pentru a fi apoi readuși la U.T.A., capabili de a evolua în prima formație.

Fără îndoială, la situația nesatisfăcătoare în care ne aflăm avem și noi, antrenorii de la centrul de copii și juniori (n.r. alături de antrenorul coordonator mai activează antrenorii Mercea și Dobra), partea noastră de vină. Este adevărat că ne-am funcționărit, că nu depunem suficientă pasiune. În cadrul recentei analize făcute de conducerea clubului, am fost aspru criticați, și pe bună dreptate. În urma acestei ședințe ne-am reorganizat activitatea, vom lucra pe baze cu adevărat științifice.

TENDINȚE DE REVIRIMENT

Luînd cunoștință, din relatările participanților la masa rotundă, de cauzele care au determinat producția atît de precară de tineri fotbaliști în ultimii ani la Arad, am fost, desigur, interesați să aflăm și ce se întreprinde pentru curmarea acestei situații, ce măsuri se iau în vederea ameliorării procesului de creștere a elementelor talentate, cu perspectivă în fotbalul de performanță.

Atît la Consiliul județean pentru educație fizică și sport, cît și la clubul U.T.A., am fost asigurați că s-au tras învățămintele necesare și că lucrurile au început a reintra în făgașul lor normal. Ni s-a demonstrat, prin scripte, ca și pe viu, prin vizitele făcute la cîteva terenuri din oraș, că activitatea cu copiii și juniorii cunoaște o sensibilă înviorare.

A fost luată măsura organizării unui campionat județean pe zone geografice, iar cele mai bune echipe din Arad, cu excepția celor participante la campionatul republican, se vor întrece într-un campionat municipal preconizat a se desfășura la un ridicat nivel valoric.

În momentul de față este în curs de desfășurare „Cupa 23 August" deschisă echipelor de copii ale cluburilor și asociațiilor din Arad. De mult succes se bucură o altă competiție, de minifotbal, organizată în cartierul Aradul Nou, cu participarea a șase echipe alcătuite pe străzi, antrenate de părinții unora dintre micuții jucători. Competiții similare au loc și în cartierele Micălaca și Grădiște.

Speranțe justificate sînt legate și de activitatea secției de fotbal a Școlii sportive pentru elevii din învățămîntul profesional, care a fost înființată în acest an.

În privința centrului de la U.T.A., pe lîngă măsurile recente de reorganizare și perfecționare a activității, se depun eforturi intense și pentru dezvoltarea bazei materiale. Cu sprijinul federației, care a alocat o sumă importantă acestui scop, se va extinde baza de antrenament de la Indagrara, prin amenajarea pînă în toamnă a două noi terenuri.

Există, deci, după cîte ne-am dat seama, tendințe meritorii la toate nivelele mișcării sportive locale, care promit să producă — în timp scurt — revirimentul dorit și așteptat în privința creșterii de noi jucători de valoare pentru fotbalul arădean.

DE CE ARADUL NU MAI REUȘEȘTE SĂ CREASCĂ FOTBALIȘTI DE VALOARE ?